ชีวิตผู้ลี้ภัยแอฟริกา

Out of Africa

UNHCR
The UN Refugee Agency

With you

จดหมายข่าว สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ ปี พ.ศ. 2556 ฉบับที่ 2
UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) Bangkok Office Newsletter, 2013 - Volume 2

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตพิเศษที่ 55/2555
ศฟ. บดินทรเดชา 10312

© UNHCR/S.Bhukittikul

© UNHCR

ทักทายจากผู้แทนฯ ประจำประเทศไทยคนใหม่

สุขสันต์เทศกาลสงกรานต์จากผู้แทนฯประจำประเทศไทยคนใหม่

เรียน ผู้สนับสนุน UNHCR

ดิฉันมีความยินดีอย่างยิ่งที่มีโอกาสทักทายท่านในเดือนที่เป็นวันปีใหม่ไทย นั่นคือ เทศกาลสงกรานต์ ในฐานะที่ดิฉันเข้ารับตำแหน่งผู้แทนข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในการสนับสนุนของท่านที่มอบให้ UNHCR อย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้เราสร้างชีวิตใหม่แก่ผู้ลี้ภัยในประเทศไทย ในปีนี้ จะเป็นอีกปีหนึ่งที่ยากลำบากต่อการทำงานของ UNHCR นอกจากงบประมาณที่น้อยลงแล้ว เรายังประสบกับวิกฤติการณ์ผู้ลี้ภัยที่มีความซับซ้อนขึ้น การบริจาคของท่านจึงมีค่า มีความหมายต่อการทำงานของเราเป็นอย่างมาก

ใน 3 ปีที่ผ่านมา ดิฉันได้ทำงานในประเทศซูดาน และซูดานใต้ ในทวีปแอฟริกา ผู้ลี้ภัยที่นั่นถูกคุกคามจากการสู้รบและความขัดแย้งที่เกิดจากการแบ่งแยกประเทศ พวกเขาต้องหนีเอาชีวิตรอด ต้องลี้ภัยในสถานที่ยากลำบาก และไม่มีการช่วยเหลืออะไรทั้งสิ้น จนกว่าจะพบสถานที่ที่ปลอดภัยจริงๆ จดหมายข่าวฉบับนี้นำเสนอเรื่องราวจากค่ายคาคูมา ประเทศเคนย่า ซึ่งเป็นที่พักพิงของผู้ลี้ภัยชาวซูดาน และเอธิโอเปีย เรื่องราวของพวกเขาจะทำให้ท่านเห็นภาพการทำงานของ UNHCR ในอีกภูมิภาคได้ชัดเจนขึ้น

ประเทศไทย มีน้ำใจมอบให้เพื่อนมนุษย์ อนุญาตให้ผู้ลี้ภัยอาศัยในค่ายเพื่อความปลอดภัย ระหว่างรอการหาทางออกที่ถาวรแก่พวกเขา โดยเฉพาะคนไทยมีความเมตตาให้ผู้ลี้ภัยอย่างเสมอมา ดิฉันขอขอบพระคุณอีกครั้งในการสนับสนุนของท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะยืนหยัดร่วมกับ UNHCR เช่นเดียวกับเราที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อแก้ปัญหาแก่ผู้ลี้ภัยต่อไป

เนื่องในเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา ดิฉันขออวยพรให้ท่าน และครอบครัว ประสบความสุข ความสำเร็จ เป็นครอบครัวที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่นตลอดไป

ด้วยความเคารพ

มิเรย์ จิราร์
ผู้แทนข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ
ประจำประเทศไทย

Happy Songkran from Thailand Representative

Dear UNHCR supporters,

I am pleased to greet you this month when there is special occasion of the Thai New Year. As the new Representative of UNHCR in Thailand, I deeply value your long-term commitment to support us in changing the lives of refugees in Thailand. This year will be another tough year for UNHCR. We face reduced budgets amid an increasingly complex asylum environment.

Your donation is crucial to enable us to continue helping refugees.

During the last three years, I worked in Sudan and South Sudan in Africa, where refugees flee conflict to save their lives, sometimes finding refuge in remote and inhospitable areas. The newsletter in your hands presents stories from Kenya's Kakuma camp, which hosts refugees from countries such as South Sudan, Somalia and Ethiopia. Their stories show you how UNHCR helps refugees in other regions.

Thailand has shown its hospitality by hosting refugees until durable solutions can be found. Thai people especially have demonstrated their generosity towards refugees. I wish to express my gratitude for your kind support and hope that you will join us in standing by refugees until their problems can be resolved.

On the special occasion of Songkran, I wish you and your family happiness, success and a life filled with love and warmth.

Best Regards,

Mireille Girard
UNHCR Thailand Representative

วันเด็ก...ของขวัญจากเด็กไทยสู่เด็กผู้ลี้ภัย

ความใจดีของคนไทยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กัน เมื่อวันที่ 5-13 ม.ค.ที่ผ่านมา UNHCR ร่วมกับศูนย์การค้าเมกา บางนา เชิญชวนน้องๆ ร่วมทำดีในวันเด็ก แบ่งปันของเล่นแก่เด็กผู้ลี้ภัยที่อาศัยในค่ายจากแคมเปญนี้เราได้รับการบริจาคของเล่น อุปกรณ์กีฬา และเครื่องเขียนกว่า 2,000 ชิ้น โดยของที่ได้รับบริจาค UNHCR และหน่วยงานดำเนินการโคเออร์ได้ส่งมอบให้ถึงมือเด็กผู้ลี้ภัยแล้ว "ดีใจมากที่ได้รับบริจาคของเล่นนี้ ไม่เคยฝันว่าเด็กๆ จะได้ ลำพังเราเองก็ไม่มี เห็นเด็กๆ มีความสุข ต้องขอขอบคุณผู้บริจาคมากๆ ค่ะ" คุณครูวินดาวินของศูนย์เด็กเล็กในค่ายถ้ำหินกล่าว

Children's Day: Toy Donation for Refugee Children
During 5-13 January 2013 UNHCR and Mega Bangna organised a joint toy donation campaign for Children's Day. About 2,000 toys, stationery and sport items were collected and UNHCR's partner COERR distributed them to refugee children in the camps.

เด็กๆ ในค่ายถ้ำหินดีใจที่ได้รับของเล่น
Refugee children in Tham Hin Camp with their new toys

พนักงานระดมทุนของUNHCR พร้อมทำงานอย่างไม่ลดละเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัย
Fundraisers for UNHCR are ready to work hard to help refugees.

พนักงานระดมทุนของ UNHCR มุ่งมั่นช่วยเหลือผู้ลี้ภัย

งบประมาณเกือบทั้งหมดของ UNHCR ต้องพึ่งพาการระดมทุนจากรัฐบาล และบุคคลทั่วไป ดังนั้นการบริจาคอย่างต่อเนื่องจึงสำคัญมาก พนักงานระดมทุนของ UNHCR ทำงานอย่างหนักเพื่อระดมทุนช่วยผู้ลี้ภัยในประเทศไทย พบกับพวกเขาได้ตามสถานที่สาธารณะทั่วไป และติดตามพวกเขาได้ที่สังคมออนไลน์ของ UNHCR

Fundraisers for UNHCR commit to work for refugees
95% of UNHCR's annual budget relies on voluntary contributions. Thus, having a regular and long-term donation is vital to UNHCR's operation to protect refugees. Fundraisers representing UNHCR are working tirelessly to raise funds to help refugees rebuild their lives. Meet them in public places and follow them on-line via UNHCR's social media.

UNHCR ร่วมบรรยายหัวข้อเรื่อง "ผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่น"

งาน Aid & International Development Forum (AIDF) เป็นเวทีระดับโลกเรื่องการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการพัฒนา ได้จัดขึ้นที่ประเทศไทยเป็นครั้งแรกและเชิญ UNHCR เข้าร่วมบรรยายหัวข้อเรื่อง "ผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่น" โดยคุณ โทมัส วากัส ที่ปรึกษาระดับสูงฝ่ายความคุ้มครองระดับภูมิภาค เป็นผู้ร่วมบรรยายถึงการคุ้มครองผู้ลี้ภัย และการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน โดยมีผู้สนใจเข้าฟังการบรรยายจำนวนมาก เมื่อวันที่ 31 ม.ค. ที่ผ่านมา

UNHCR discussed "Refugees and Displaced Persons" at AIDF
The Aid & International Development Forum (AIDF), the world's leading forum for the humanitarian aid, relief and development sectors, invited UNHCR to participate in the session, "Refugees and Displaced Persons". Mr. Thomas Vargas, Senior Regional Protection Adviser was on the panel to discuss protection and durable solutions for refugees and displaced persons.

นายวากัสจาก UNHCR บนเวทีพร้อมหน่วยงานอื่น
Mr.Vargas from UNHCR on the panel with other organisations

เจ้าหน้าที่ UNHCR ขณะทำงานที่ จ.สงขลา
UNHCR staff with women and children shelter in Songkhla.

UNHCR ลงพื้นที่พูดคุยกับชาวโรฮิงญา

UNHCR ส่งทีมเจ้าหน้าที่ด้านความคุ้มครองเข้าพื้นที่เพื่อพูดคุยกับผู้ชาย เด็ก และผู้หญิงชาวโรฮิงญา การประเมินผลครั้งนี้จะทำให้เข้าใจสถานการณ์ดีขึ้น เข้าใจความต้องการด้านการคุ้มครอง รวมถึงแนวทางในการมอบทางออกแก่พวกเขา

UNHCR on the ground to speak to Rohingya
UNHCR sent a team on the ground to talk to Rohingya men, women and children. This assessment will help provide a better understanding of their humanitarian and protection needs and facilitate the search for solutions.

© UNHCR / S.Bhukittikul

คาคูม่า: ชีวิตที่ชายแดน และการเดินทางของความคุ้มครอง

เรื่องโดย สุชาดา ภูกิตติกุล ผู้ช่วยฝ่ายระดมทุน

อากาศร้อนรุนแรง และความแห้งแล้งของทะเลทรายได้ปะทะเข้ากับร่างกายฉันอย่างจัง หลังจากการเดินทางกว่า 4 ชั่วโมงโดยเครื่องบินเพื่อการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมขององค์การอาหารโลกแห่งสหประชาชาติ (UNHAS) มาที่เมืองล็อคคิชกกิโอ (Lokichiggio) และต่อด้วยรถบัสโดยมีตำรวจคอยคุ้มกันเพื่อความปลอดภัยเนื่องจากที่ๆ เรากำลังเดินทางไปครั้งนี้อยู่ในเขตพื้นที่อันตรายคือเขตชายแดนซูดานใต้ และเคนย่า และในที่สุดเราก็มาถึงค่ายคาคูม่า ค่ายผู้ลี้ภัยที่มีความหลากหลายทางชนชาติมากที่สุด

เนื่องจากค่ายคาคูม่ายังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก การเดินทางครั้งนี้ของฉันจึงสำคัญมากในการทำหน้าที่เล่าเรื่องราวของผู้ลี้ภัยและการทำงานของ UNHCR เพื่อให้ความคุ้มครองพวกเขา

เบื้องหลังความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ชื่อเสียงอันโด่งดังของชนเผ่ามาไซ และอุทยานแห่งชาติมาไซมาร่าของเคนยา ใครเลยจะรู้ว่ามีค่ายผู้ลี้ภัยคาคูม่า ที่อยู่ในเขตเทอร์คานาด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเคนยา

เนื่องจากสงครามกลางเมืองในประเทศซูดาน ทำให้มีผู้ลี้ภัยที่เป็นเด็กกว่า 16,000 คนที่พลัดพราก และไม่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ต้องลี้ภัยไปที่ประเทศเอธิโอเปียทันที ในปีเดียวกัน ประเทศเอธิโอเปียเกิดการล่มสลายของรัฐบาล ทำให้พวกเขาต้องกลับไปประเทศซูดานอีกครั้ง แต่เนื่องจากอันตรายยังคงมีไม่จบสิ้น พวกเขาต้องลี้ภัยอีกครั้งมาที่ชายแดนล็อคคิชกกิโอ (Lokichiggio) ทำให้เกิดค่ายผู้ลี้ภัยคาคูม่าในปี พ.ศ. 2535 และเนื่องจากสงครามในประเทศเอธิโอเปีย ผู้ลี้ภัยจากประเทศเอธิโอเปียได้ลี้ภัยมาที่ค่ายนี้เช่นกัน

กว่า 20 ปีแล้วที่ประเทศบ้านเกิดของพวกเขายังคงไม่มีความสงบ และประเทศรอบข้างต่างๆ เช่น ยูกันดา รวันดา เบอรันดี เอธิเนีย ต่างมีความขัดแย้งระหว่างชนเผ่ามากขึ้นทำให้จำนวนผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจนวันนี้มีผู้ลี้ภัยกว่า 111,000 คน

UNHCR มีส่วนร่วมในการสร้าง และทำงานในค่ายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 แต่การใช้ชีวิตอยู่ที่ค่ายไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากสภาวะอากาศที่รุนแรง ภาวะทุพโภชนาการ และการระบาดของโรคติดต่อเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาที่ผ่านมา UNHCR ได้พยายามอย่างมากในการดูแลพวกเขาให้ดีที่สุด UNHCR ได้สนับสนุนการลงทะเบียน การให้สถานะผู้ลี้ภัย การให้ความคุ้มครองในค่าย เช่น การแจกจ่ายอาหาร การสร้างค่ายและที่พักพิงชั่วคราว สร้างโรงเรียน สร้างคลีนิค ปั๊มน้ำ ห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะ โครงการฝึกอาชีพและอบรมทักษะ และโครงการตั้งถิ่นฐานใหม่ นี่คือภาพบางส่วนจากโครงการของ UNHCR ที่สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนที่ต่อเนื่องจากรัฐบาล และผู้บริจาคทั่วโลก

Story by Suchada Bhukittikul, PSFR Associate

Kakuma camp was established in 1992 following the civil wars in Sudan that led to the arrival of 16,000 Sudanese “Lost Boys” and “Lost Girls”. Today, there are over 111,000 refugees from more than 10 nationalities in the camp. Somali refugees are the largest group. Refugees face many challenges due to the harsh living conditions in Kakuma camp. UNHCR works to protect refugees by supporting registration, nutrition, healthcare services, water and sanitation, shelter, education, and livelihood programmes and by providing durable solutions through the repatriation and resettlement programme.

© UNHCR / S.Bhukittikul

© UNHCR / S.Bhukittikul

© UNHCR / S.Bhukittikul

เจ้าหน้าที่ Lutheran World Federation (LWF) กำลังพูดคุยกับผู้ลี้ภัยที่เข้ามาใหม่ หลังจากนั้นพวกเขาจะได้รับอาหาร และเครื่องนุ่งห่ม และเข้าอาศัยในที่พักพิงชั่วคราวของ UNHCR ต่อไป
A Lutheran World Federation (LWF) staff at the Reception Centre speaks with a new arrival who will receive food and non-food items and be transferred to a UNHCR temporary shelter.

“เมื่อผมมาได้พบกับ UNHCR ผมก็ไม่ต้องเป็นทาสของการถูกประหัตประหารอีกต่อไป” ผู้ลี้ภัยชาวโซมาเลียกล่าว

“When I met UNHCR, I am no longer a slave of persecution,” said a Somalia refugee.

ผู้ลี้ภัยที่เข้ามาใหม่กำลังเตรียมอาหารให้ตนเอง และครอบครัว
A new arrival settles down and prepares food.

ผู้ลี้ภัยได้รับการแจกจ่ายกระติกน้ำและ UNHCR ได้สร้างปั๊มน้ำ 9 แห่งเพื่อการอุปโภค และบริโภค
Refugees receive UNHCR jerry cans with which they can carry water from the tap stands, pumped from the nine boreholes built by UNHCR.

ผู้ลี้ภัยได้รับการแจกจ่ายอาหาร 2 ครั้งทุกเดือนเพื่อการดำรงชีพ โดย UNHCR และองค์การอาหารโลก (WFP) ร่วมช่วยเหลือในด้านนี้
Refugees receive food rations twice a month. UNHCR works in collaboration with the World Food Programme (WFP) to provide food to refugees.

เด็กผู้ลี้ภัยในโครงการกิจกรรมนันทนาการและกีฬาที่สนับสนุนโดย UNHCR
Refugee children at the UNHCR-supported youth programmes for "Recreation and Sports"

บางความรู้สึกจากชีวิตที่ชายแดน
Voices from the borders

"คุณต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา เวลาคุยกับพวกเขา คุณต้องนึกว่าตนเองเจออย่างเขา"

ผู้ลี้ภัยคือเพื่อนของผม

คุณแอนดริว วิกีซา ผู้จัดการแผนกลงทะเบียนผู้ที่เข้ามาใหม่ของ UNHCR บอกว่าทุกวันจะมีผู้ลี้ภัยหรือเด็กที่ไม่มีผู้ดูแลจำนวนมากเข้ามาลงทะเบียนที่นี่เพื่อรับอาหาร น้ำ และที่พักพิงชั่วคราว ที่ทำงานของเขาคือพื้นที่ใต้ต้นไม้เพื่อทำการสัมภาษณ์ และตรวจตราพื้นที่พักพิงชั่วคราวที่มุงด้วยผ้าใบบนพื้นดินที่ฉ่ำไปด้วยฝุ่น และโคลน ชายหนุ่มผู้นี้ไม่ว่าจะเดินไปที่ไหนก็สร้างแต่รอยยิ้ม ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือเด็กๆ ดูรักเขามากมาย เขาเล่าถึงงานของเขาว่า "ผมรักงานของผม รักที่จะฟังเรื่องราวของผู้ลี้ภัย มันคือเรื่องจริงที่เกิดในชีวิตคน คุณต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา เวลาคุยกับพวกเขา คุณต้องนึกว่าตนเองเจออย่างเขา และถ้าคุยกับเด็กๆ คุณก็ต้องเป็นเด็กเหมือนกัน"

Refugees are my friends

Mr. Andrew Wekesa, a staff for Lutheran World Federation (LWF) at UNHCR's Reception Center, is a kind man who dedicates his life to helping refugees. He tells us about his job: "To work with refugees or unaccompanied children, you have to be in their shoes. With children, you have to be at their level"

คุณแอนดริว วิกีซา กับที่ทำงานของเขา และผู้ลี้ภัย
Mr. Andrew Wekesa, at his office with the new arrivals

“ผู้ลี้ภัยจะเปิดใจกับคุณถึงสิ่งที่เขาเจอมา เพราะคุณคือที่พึ่งสุดท้ายของเขา”

คุณเอฟเวอรีน โอวี พูดคุยกับผู้ลี้ภัยที่โรงพยาบาล
Ms. Everlyne Owii talks to a refugee in the hospital

การช่วยเหลือทั้งร่างกายและจิตใจ

คุณเอฟเวอรีน โอวี เจ้าหน้าที่ด้านโภชนาการที่คลินิคสำหรับเด็กที่ขาดสารอาหารที่ UNHCR สนับสนุนกล่าวถึงการทำงานในค่ายว่า “ฉันรักการทำงานกับผู้ลี้ภัย การช่วยเหลือของฉันไม่ใช่เฉพาะสุขภาพของเด็กๆ เท่านั้น แต่รวมถึงชีวิตของผู้ลี้ภัยทั้งหมด พวกเขาจะเปิดใจกับคุณถึงสิ่งที่เขาเจอมา เพราะคุณคือที่พึ่งสุดท้ายของเขา นอกจากนั้นการทำงานกับผู้ลี้ภัยนั้นสนุก และท้าทายมาก เพราะแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ความท้าทายของฉันคือทำให้พวกเขาเปลี่ยนพฤติกรรมในการดูแลตนเองและลูก หลังจากที่พวกเราได้คุยกัน และพวกเขาทำตามคำแนะนำ เด็กๆ และครอบครัวเขามีสุขภาพที่ดีขึ้น แค่นี้ฉันก็ดีใจมากแล้ว”

Where my help is beyond nutrition
Ms. Everlyne Owii, Nutrition Officer from the International Rescue Committee (IRC) at the hospital supported by UNHCR. She says “Working with refugees is fun. My work is not only to improve the health of babies but also the lives of refugees who came here. They were forced to flee and they trust you because you are their last hope.”

“ผมอยากช่วยคนที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นเดียวกับผม”

ครูผู้ลี้ภัยผู้ให้ และไม่เคยยอมแพ้

คุณแอดดิสู อาซนาโต ผู้ลี้ภัยจากเอธิโอเปีย ต้องลี้ภัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 และกว่า 20 ปีแล้วที่เขาอยู่ในค่ายคาคูม่า เขาได้รับทุนการศึกษาให้เรียนปริญญาโทในกรุงไนโรบี และได้กลายเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ เขาขอเงินทุนเพื่อเปิดสอนภาษาอังกฤษเพื่อสอนผู้ลี้ภัยที่ไม่สามารถเข้าเรียนโรงเรียนทั่วไปได้ เพราะเขาเชื่อว่าผู้ลี้ภัยจะต้องมีชีวิตที่ดีขึ้น เขากล่าวว่า "ผมอยากให้ผู้ลี้ภัยได้มีทางเลือกในการเรียนรู้ ผมอยากช่วยคนที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นเดียวกับผม ผมมีความสุขมากเมื่อผมได้รับอีเมล์หรือโทรศัพท์จากนักเรียนของผมที่ไปตั้งถิ่นฐานใหม่ และบอกผมว่าภาษาอังกฤษที่ผมสอนมีค่ากับเขาแค่ไหน”

Refugee teacher who never gives up on helping people
Mr. Addisu Aznato, a refugee from Ethiopia, has been in Kakuma Camp for 20 years since 1992. With a master’s degree scholarship from Nairobi, he has become an English teacher and sought funding to initiate English classes because he believes in improving the lives of refugees. “I wish to give education to those people who faced the same situation as me,” he said. “My happiest moment is when I get an email or call from my students who have been resettled, informing me how grateful they are for my English class.”

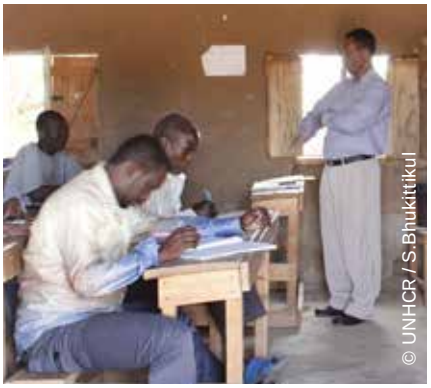

คุณแอดดิสู อาซนาโตกับนักเรียนของเขา
Mr. Addisu Aznato and his students

เหตุเพลิงไหม้ที่ค่ายผู้ลี้ภัยบ้านแม่สุรินทร์

เด็กผู้ลี้ภัย และเหตุเพลิงไหม้ค่ายผู้ลี้ภัยบ้านแม่สุรินทร์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
Refugee kid and the fire accident in Ban Mae Surin camp, Mae Hong Son

UNHCR เร่งให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยที่ประสบภัยไฟไหม้
UNHCR provides immediate assistance to the victims from the fire accident

เหตุเพลิงไหม้ที่ค่ายผู้ลี้ภัยบ้านแม่สุรินทร์ อ.ขุมยวม จ.แม่ฮ่องสอน ในเดือน มี.ค.ที่ผ่านมา ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 36 ราย บาดเจ็บกว่า 100 ราย บ้านเรือนเสียหายกว่า 400 หลัง และผู้ลี้ภัยไร้ที่อยู่อาศัยกว่า 2,300 คน UNHCR ลงพื้นที่ทันที แจกจ่ายเต็นท์ ผ้าห่ม แผ่นพลาสติก และเสื่อปูนอนทั้งหมดกว่า 3,000 ชุด เพื่อผู้ประสบภัยใช้เป็นที่พักชั่วคราว เราขอขอบคุณน้ำใจจากคนไทยทุกคนที่ได้บริจาคแบบต่อเนื่อง ทำให้เรามีงบประมาณช่วยผู้ประสบภัยในเหตุการณ์ฉุกเฉินเช่นนี้ได้ทันท่วงที เราขอแสดงความเสียใจต่อผู้ลี้ภัยที่สูญเสียบุคคลในครอบครัว และผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของเรายังคงทำงานอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้กลับมาใช้ชีวิตตามปกติเหมือนเดิมโดยเร็วที่สุด

UNHCR distributed plastic sheets, blankets, bed mats and other items to provide temporary emergency shelter for refugees affected by a fire incident in Ban Mae Surin, Mae Hong Son province in March. Thanks to the long term donation from people in Thailand, UNHCR is able to provide emergency relief quickly and effectively.

ต่อสู้เพื่อผู้ลี้ภัยกับความฝันที่ยังคงอยู่

“เราทำงานเพื่อที่จะได้ไม่มีงานทำ”

นี่คือปรัชญาการทำงานของ UNHCR ที่คุณทรงสิทธิ์ จารุปาณ อดีตเจ้าหน้าที่ประสานงาน และที่ปรึกษาด้านกฎหมายของ UNHCR ยึดมั่นมาตลอดเวลา 33 ปี ที่ทำงานกับ UNHCR “งานของ UNHCR เป็นงานเพื่อมนุษยธรรมจริงๆ ไม่หวังกำไรอะไรเลย ไม่มีงานไหนที่ ดีอย่างนี้ ได้ช่วยชีวิตคนตาดำๆที่ไม่มีที่พึ่ง ผมรู้สึกภูมิใจ และรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยชีวิตคน” คุณทรงสิทธิ์กล่าว

ในด้านความรู้สึกต่อผู้ลี้ภัย สิ่งที่คุณทรงสิทธิ์ต้องการสื่อให้คนทั่วไปรับรู้คือ “ถ้าคนเรามีความปลอดภัยทั้งทางร่างกาย และทรัพย์สิน คงไม่มีใครอยากลี้ภัยไปประเทศอื่น ถ้าคุณคิดว่าผู้ลี้ภัยในค่ายมีชีวิตที่ดีกว่าคนทั่วไป อยากให้ย้อนคิดดูว่าดีกว่าจริงเหรอ**ที่ผมตัดสินใจช่วยเหลือผู้ลี้ภัย เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ทำร้ายใคร** นอกจากจะได้ช่วยชีวิตคนที่ตกทุกข์ได้ยากแล้ว ยังได้ช่วย UNHCR ได้ทำหน้าที่ของตนเอง และช่วยประเทศไทยให้มีชื่อเสียงที่ดีว่าเป็นประเทศที่มีเมตตา มีมนุษยธรรม นี่เป็นการทำงานที่ทุกคนได้ผลประโยชน์หมด”

สุดท้าย คุณทรงสิทธิ์ฝากข้อความสั้นๆ ที่มีความหมายต่อการทำงานเพื่อผู้ลี้ภัย “ผมเชื่อมาตลอดว่าการทำงานของ UNHCR คือ เราทำงานเพื่อที่จะได้ไม่มีงานทำ”

วันนี้ถึงแม้จะเกษียณไปแล้ว
แต่ความใฝ่ฝันว่าวันหนึ่งจะไม่ต้องมีใครเป็นผู้ลี้ภัย ยังคงเป็นสิ่งที่เขาหวังเสมอ

Mr. Songsit Charuparn, a former Legal Officer reflected his work for refugees during the past 33 years with UNHCR. “I decided to work for refugees because it’s very fulfilling to help improve the lives of disadvantaged people. By doing a good job, I can help UNHCR accomplish its mission and also give Thailand due recognition for its humanitarian spirit," says Songsit. It has always been his hope that one day there will be no more work for him because there are no refugees. “I believe that the work of UNHCR is to strive towards a future when we run out of work,” Songsit concludes.

ขอบคุณ “ผู้ลี้ภัย” ที่ทำให้มีวันนี้

เป็นเรื่องน่าทึ่งที่ผู้ชายประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดทั้งการงาน และการเงิน จะพูดอย่างถ่อมตน ถึง 12 ปีในอดีตที่ได้ทำงานเพื่อผู้ลี้ภัยว่า “เป็นการปูพื้นฐานชีวิต ประสบการณ์ความคิดให้กับผมไว้ ผมพบว่ามันทำให้ชีวิตของผมมีคุณค่ามากที่สุด” คุณจุมพจน์ เชื้อสาย อดีตเจ้าหน้าที่ UNHCR กล่าว ถึงเวลาจะผ่านไป 35 ปีแล้ว แต่คุณจุมพจน์ยังจำวันแรกที่เข้าทำงานที่ UNHCR ได้อย่างชัดเจน ขณะนั้น ประเทศไทยให้ที่พักพิงต่อผู้ลี้ภัยชาวกัมพูชา เขาถูกส่งไปปิดค่าย อ.ไม้รูด จ.ตราด เพื่อสังเกตการณ์การส่งกลับผู้ลี้ภัย 5,000 คน “รู้สึกช็อค สภาพน่าเวทนา ทั้งผู้หญิง ทั้งเด็กต้องถูกต้อนขึ้นรถพาไปส่งชายแดน สถานการณ์อยู่ในภาวะสุ่มเสี่ยง มีสงคราม ระเบิดตามชายแดน ยังได้ยินเสียงการสู้รบตลอดเวลา” คุณจุมพจน์เล่าพร้อมความรู้สึกเสียใจต่อการบังคับผู้ลี้ภัยให้กลับไปพบกับการเสี่ยงชีวิต คุณจุมพจน์ทำงานในพื้นที่มาโดยตลอด ได้ยิน ได้พบเรื่องราวของผู้ลี้ภัยมากมาย เรื่องที่ประทับใจกลับเป็นเรื่องใกล้ตัว เพราะเกิดขึ้นกับผู้ลี้ภัยที่ทำหน้าที่ล่าม “ทุกวันที่ทำงาน ผมจะซื้อข้าว 1 ห่อเผื่อล่ามของผม แต่ทุกกลางวันเขาจะหายตัวไป ผมจึงตามไปที่กระท่อม ปรากฏว่าข้าวหมูแดง 1 ห่อ เขาแบ่งกับลูกเขา 4 คน และเมียเขา” คุณจุมพจน์เล่าน้ำตาคลอ “นี่คือเรื่องง่ายๆ นะ แต่เรื่องยากๆ ที่อยู่ข้างหลังของเขาที่เราไม่เห็น ยังมีอีกมาก”

ปัจจุบันคุณจุมพจน์ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัทพัฒนาบุคลากร มีหุ้นส่วนในร้านอาหารไทยในต่างประเทศ เป็นเจ้าของชาโตในฝรั่งเศส เดินทางรอบโลกหลายรอบ เขียนหนังสือ และได้ทำตามความฝันมากมาย แต่สิ่งที่ยังคงอยู่ในใจ และเชื่อว่าทำให้เขาเดินทางถึงความสำเร็จในชีวิตคือช่วงเวลาที่ทำงานกับ UNHCR “ผมชอบทำงานกับผู้อพยพ ทำให้ผมเข้าใจความต้องการของมนุษย์ รู้จักรับมือกับสถานการณ์คับขัน กดดันสูง ไม่เคยกลัวการเสี่ยงภัย ทำให้งานอื่นๆ ที่ตามมาที่เหลือมีความท้าทายที่ไม่ยากนัก เพราะเราได้ทำงานที่ยากพอสมควรมาแล้ว” ประสบการณ์การทำงานกับผู้ลี้ภัยทำให้คุณจุมพจน์ยังตอบแทนสังคมอยู่เสมอ นอกจากงานด้านธุรกิจ คุณจุมพจน์ยังทำหน้าที่ คณะกรรมการของสยามสมาคม และเป็นส่วนหนึ่งของอนุกรรมการยุทธศาสตร์ปฏิบัติการด้านเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

Mr.Jumbhot Chuasai, a former UNHCR staff, thanks refugees for giving him the values which he holds on to until today. “It lays the foundation and gives me lots to think about. I find the experience fulfills my life to the fullest.” Khun Jumbhot is now Managing Director of Leadership Management International (www.lmithai.com) and is part of several social committees.

ผู้ลี้ภัยชาวซีเรียต้องการความช่วยเหลือจากท่าน

ความขัดแย้งในประเทศซีเรียที่ยืดเยื้อมากว่า 2 ปี ทำให้ชีวิตของผู้คนตกอยู่ในอันตราย พวกเขาต้องลี้ภัยเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านจำนวน 1 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นเด็ก และผู้หญิง พวกเขาสูญเสียทั้งคนรัก และทรัพย์สิน นี่คือสิ่งที่สำคัญที่สุดพวกเขานำติดตัวมาได้

Refugees from Syria needs your help

Conflict in Syria forces 1 million people to flee mostly children and women who lost everything. These are the things they can bring with them to another country.

อาเลีย หญิงอายุ 24 ปี พิการขา และตาบอดทั้งสองข้าง หนีเข้าสู่ประเทศอิรัค ไม่สามารถเอาอะไรติดตัวมาได้ นอกจากจิตใจที่เข้มแข็ง เมื่อถามถึงรถเข็น เธอบอกว่า สำหรับเธอ รถเข็นเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายเธอ

Alia is 24 years old. Confined to the wheelchair and blind in both eyes, Alia says the only important thing that she brought with her "is my soul, nothing more – nothing material." When asked about her wheelchair, she seems surprised, saying she considers it an extension of her body, not an object.

ซัลมา อายุ 90 สวมแหวนที่เธอได้รับจากแม่ที่เสียไปแล้วเมื่อตอนเธออายุ 10 ขวบ แม่ของเธอบอกเธอว่า “เก็บแหวนนี้ไว้ให้ดี แล้วนึกถึงฉัน” ซัลมาตั้งใจจะสวมแหวนนี้จนตาย “มันไม่ได้มีค่าอะไร ไม่ได้ทำด้วยเงินหรือทอง เป็นแค่แหวนเก่าๆ แต่เป็นสิ่งเดียวที่ฉันเหลืออยู่”

Salma, who is aged at least 90, wears an old ring that she was given by her dying mother when she was just 10 years old. Salma says her mother told her, “Keep this ring and remember me." She intends to wear the ring to her grave. "It's not valuable – not silver or gold – just an old ring. But it's all that I have left."

เมย์ อายุ 8 ปี ต้องเดินเท้า ขึ้นรถ เดินทางหลายร้อย ก.ม. ในอากาศหนาวเหน็บ โดยแม่ของเธออุ้มน้องชายทารกของเธอไว้ ตั้งแต่มาถึงอิรัค เมย์ฝันร้ายบ่อยๆ สิ่งที่เธอเอาติดตัวมาได้คือกำไลข้อมือ แต่เธอบอกว่า “กำไลไม่ใช่ของที่เธอชอบ” เธอกล่าว “ตุ๊กตาที่ชื่อแนนซี่ต่างหาก” ของเล่นถูกทิ้งไว้เบื้องหลังเนื่องจากพวกเขาต้องหนีโดยไม่ทันตั้งตัว

Eight-year-old May has had recurring nightmares since arriving in Iraq. The most important thing she was able to bring with her when she left home is the set of bracelets she wears in this photograph. "The bracelets aren't my favourite things," she says, "My doll Nancy is." She adds that the toy was left behind in the rush to leave.

วาลีด ผู้ลี้ภัยที่เป็นหมอทำงานในค่ายที่ประเทศอิรัค เขาพกรูปของภรรยาติดตัว ถึงแม้พวกเขาอยู่ด้วยกันในค่าย แต่เขากล่าวว่า “รูปนี้สำคัญเพราะภรรยาผมให้ตอนที่อยู่ประเทศของเรา ก่อนเราแต่งงาน มันทำให้ผมนึกถึงความทรงจำที่ดี และเวลาแห่งความสุขตอนอยู่ที่บ้านในซีเรีย”

A doctor, Waleed, is carrying his most valuable possession, a photograph of his wife. Although they are together, he says, "This is important because she gave me this photo back home before we were married, during the time when we were dating. It always brings me great memories and reminds me of my happiest time back home in Syria."

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์)
ตู้ ป.ณ. 2-121 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพ 10200 ประเทศไทย

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)
P.O. Box 2-121, Rajdamnern Nok Avenue, Bangkok 10200
Donor Service Hotline: 02 665 2523 Fax: 02 661 7075
Email: thabaf2f@unhcr.org

UNHCR
The UN Refugee Agency

www.unhcr.or.th UNHCRThailand UNHCRThailand